

ด่วนที่สุด

ที่ มท 0804.3/ ๑ 1374

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนราชสีมา กทม. 10300

20 กรกฎาคม 2550

เรื่อง การลาอุปสมบทเพื่อร่วมโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ของสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด (ยกเว้นจังหวัดมหาสารคามและจังหวัดศรีสะเกษ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษาศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ 288/2545 ลงวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2545

ด้วยขณะนี้มีการหารือเกี่ยวกับการลาอุปสมบทเพื่อร่วมโครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 ของสมาชิกสภาและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติให้สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นลาอุปสมบทในกรณีดังกล่าวได้ โดยไม่ถือเป็นวันลา ในทางปฏิบัติกรณีดังกล่าว สมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นจะสามารถดำเนินการได้หรือไม่ อย่างไร

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 12) พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 ประกอบมาตรา 45 (3) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 กำหนดให้บุคคลซึ่งเป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช ถือเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ดังนั้น หากสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นบวชเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ก็ถือว่าเป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นเหตุให้สมาชิกสภาของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นนั้นสิ้นสุดลง ทั้งนี้ เป็นไปตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง คดีหมายเลขแดงที่ 288/2545 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งในเขตจังหวัดทราบด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัชชัย ฟักอังกูร)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

ส่วนวินิจฉัยและกำกับดูแล

โทร 0-2241-9034/โทรสาร 0-2241-9036

คดีหมายเลขดำที่ ๒๙๘๘/๒๕๔๔
คดีหมายเลขแดงที่ ๒๙๘/๒๕๔๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองกลาง

วันที่ ๖ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ระหว่าง	{	นายวิชาญ มณีเมี้ยว	ผู้ฟ้องคดี
		ผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง เพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอลำทับ เมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เป็นต้นมา ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๔ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือขออนุญาตลาอุปสมบทต่อ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และได้รับอนุญาตจากรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ จึงได้อุปสมบท ณ วัดลำทับ อำเภอลำทับ จังหวัดกระบี่ ตามที่ได้รับอนุญาตตั้งแต่วันที่ ๒๒-๒๗ มีนาคม ๒๕๔๔ ต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กบ. ๐๐๑๘.๒/๕๔๔๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ เขตอำเภอลำทับ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๔ เพราะได้อุปสมบทเป็นภิกษุ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าว ขัดแย้งกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๒, ๒๓

สำเนาถูกต้อง

 (นายกิตติรัตน์ นพตสูง)
 พนักงานคดีปกครอง ๓

และกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามมาตรา ๑๗ (๓) และมาตรา ๒๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๘๒ ทั้งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่มีบทบัญญัติให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุปสมบท แล้วจะทำให้ขาดสมาชิกภาพ และระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนที่ ๕ ข้อ ๓๐ ก้อนุญาตให้มีการลาอุปสมบท

ขอให้ศาลมีคำพิพากษา ดังต่อไปนี้

๑. ให้เพิกถอนคำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ ที่ กบ. ๐๐๑๘.๒/๕๔๔๓ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

๒. ให้การเลือกตั้งซ่อมตามคำสั่งที่ กบ. ๐๐๑๘.๒/๕๔๔๒ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นโมฆะ

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับเรื่องการลาอุปสมบทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดไว้แต่อย่างใด สำหรับข้อ ๒๒, ๒๓ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างแต่กำหนดไว้ดังนี้

ข้อ ๒๒ การลาทุกประเภทของประธานสภาท้องถิ่น ให้ยื่นใบลาต่อผู้ว่าราชการจังหวัดในกรณีแห่งองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเมืองพัทยา เป็นผู้พิจารณาอนุญาตหรือนายอำเภอในกรณีแห่งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การลาของรองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้ยื่นใบลาต่อประธานสภาท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาอนุญาต

การลาทุกประเภทของรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือรองปลัดเมืองพัทยาให้ยื่นใบลาต่อนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือปลัดเมืองพัทยา เป็นผู้พิจารณาอนุญาต แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๓ การลาที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ส่วนที่ ๕ ข้อ ๓๐ ได้กำหนดเกี่ยวกับการลาอุปสมบทหรือการลาไปประกอบพิธีฮัจย์ไว้ คือ

ข้อ ๓๐ ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือข้าราชการที่นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งประสงค์จะลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ

ดำเนินออกต้อง

(นายกิตติรัตน์ นพตลุง)

พนักงานคดีปกครอง ๓

๒๕ กพ ๒๕๔๕

ประเทศซาอุดีอาระเบีย ให้เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาตก่อนวันอุปสมบทหรือก่อนวันเดินทางไปประกอบพิธีฮัจย์ ไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

ในกรณีที่มีเหตุพิเศษไม่อาจเสนอหรือจัดส่งใบลาก่อนตามวรรคหนึ่งให้ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นประกอบการลา และให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาให้ลาหรือไม่ก็ได้

ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ได้กำหนดเกี่ยวกับการลาอุปสมบทไว้ เพราะไม่มีเจตนาให้สมาชิกสภาท้องถิ่นลาอุปสมบท ทั้งนี้ เนื่องจากการลาอุปสมบทเป็นพระภิกษุของสมาชิกสภาท้องถิ่นเป็นการขัดต่อกฎหมาย ส่วนการที่กำหนดให้ใช้ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมนั้น เป็นการกำหนดให้นำเอาการลาที่ไม่ขัดกับกฎหมายมาบังคับใช้ได้โดยอนุโลม สำหรับการลาอุปสมบทของผู้ฟ้องคดีเป็นการลาตามระเบียบที่ขัดต่อกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๑ (๔) และพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ (๓) และมาตรา ๒๐ (๗) การลาของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการลาที่ไม่ถูกต้อง

เมื่อนายประธาน ทงมณี ได้ร้องเรียนว่าผู้ฟ้องคดี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๔ ซึ่งเป็นลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ขอให้จังหวัดดำเนินการตามความในมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการสอบสวนแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุจริงตามที่ถูกร้องเรียน จึงได้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ตามมาตรา ๑๗ (๓) และ ๒๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ ระบุว่า บุคคลผู้มีลักษณะต่อไปนี้ ในวันเลือกตั้งเป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

อำนาจถูกต้อง

(นายกิตติรัตน์ นพคุณ)
พนักงานคดีปกครอง 3

มาตรา ๒๐ ระบุว่า ผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ (๗) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๗ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเพียงแต่ห้ามไว้มิให้ใช้สิทธิเลือกตั้งในวันเลือกตั้ง มิได้ระบุถึง ขณะดำรงตำแหน่งหรือยังเป็นสมาชิกภาพ ว่ามีความผิดหรือมีลักษณะต้องห้ามแต่อย่างใด จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่ชัดเจนและไม่มีข้อกฎหมายบังคับใช้ ถ้ามีการระบุในข้อกฎหมายผู้มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาตคงไม่อนุญาตให้อุปสมบท แต่ที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตถือเป็นการปฏิบัติตามระเบียบอย่างถูกต้องของผู้ได้บังคับบัญชาและไม่ขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ค่วนมาก ที่ มท.๐๓๐๘/ว ๑๐๕๘ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๑๙ ของคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นความเห็นก่อนที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกบังคับใช้ จึงถือว่าเป็นความเห็นที่ออกมาก่อนระเบียบกำหนดใช้ ผู้ฟ้องคดีปฏิบัติตามระเบียบและเป็นระเบียบถือปฏิบัติใช้บังคับอยู่ปัจจุบัน

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ระบุไว้ในข้อที่ ๒๓ การลาที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบ ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และการลาอุปสมบทของผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้ขัดต่อกฎหมายแต่อย่างใด แต่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าเป็นการลาตามระเบียบที่ขัดต่อกฎหมาย ทั้งที่ไม่มีกฎหมายหรือตามมาตราข้อใดที่ระบุว่า สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดขออนุญาตอุปสมบทไม่ได้ มีแต่ห้ามมิให้ลงรับสมัครเท่านั้นเอง ดังนั้น คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีไม่ชัดเจนตามข้อกฎหมายและไม่สามารถยืนยันได้ว่ามาตราใดที่ระบุไว้ และข้ออ้างทั้งหมดเป็นข้ออ้างตามเอกสารก่อนที่ระเบียบบังคับใช้ของกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๔๒ ออกมาบังคับใช้ปัจจุบัน

ศาลออกนั่งพิจารณาคดีเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน คำแถลงเป็นหนังสือของผู้ฟ้องคดีและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาเอกสารดังต่อไปนี้

- (๑) คำฟ้องของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๔
- (๒) คำให้การของผู้ถูกฟ้องคดี ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๔
- (๓) คำคัดค้านคำให้การของผู้ฟ้องคดี ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๔

สำเนาถูกต้อง

(นายกิตติรัตน์ นพตลุง)

พนักงานคดีปกครอง 3

รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ในสำนวนคดีด้วยแล้ว

ศาลได้ตรวจพิจารณาบทกฎหมายและกฎที่สำคัญดังต่อไปนี้ประกอบด้วยแล้ว

- (๑) พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
- (๒) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
- (๓) พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๔) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด พุทธศักราช ๒๔๙๒
- (๕) พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓
- (๖) ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓

(๗) ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒

(๘) ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด กระบี่ เขตอำเภอลำทับ ได้ยื่นหนังสือขออนุญาตลาอุปสมบทต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และได้รับอนุญาตแล้ว จึงได้อุปสมบทตั้งแต่วันที่ ๒๒ - ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาเมื่อผู้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ว่า ผู้ฟ้องคดีได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ทางจังหวัดกระบี่จึงได้ทำการสอบสวนและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๔ เป็นต้นไป ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้ยื่นหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๔ อุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ จังหวัดกระบี่ พิจารณาแล้วยืนตามความเห็นเดิม จึงมีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้มีคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่ผู้ฟ้องคดีอุปสมบทเป็นภิกษุระหว่างดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยได้ยื่นหนังสือลาและได้รับอนุญาตนั้น ทำให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือไม่

ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดย่อมสิ้นสุดลง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้สอบสวนแล้วสั่งให้ออก เมื่อปรากฏว่า

สำเนาถูกต้อง

(นายกิตติรัตน์ นพตลุง)

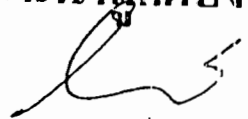
พนักงานคดีปกครอง 3

๕๐ ๐๖๖ ๐๖๖

เป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และตามมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว บัญญัติให้ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัตินี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดมาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งตามมาตรา ๒๐ (๗) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดพุทธศักราช ๒๕๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓ ประกอบกับมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว บัญญัติให้ บุคคลที่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งด้วย จึงเห็นได้ว่าการอุปสมบทเป็นพระภิกษุเป็นลักษณะต้องห้ามเป็นเหตุให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลง

การที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ได้ยื่นหนังสือขออนุญาตลาอุปสมบทต่อประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ และได้รับอนุญาตแล้ว ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๓ ซึ่งกำหนดว่า "การลาที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบ ว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม" ประกอบกับระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๐ ซึ่งกำหนดให้ข้าราชการซึ่งประสงค์จะลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนาให้จัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาจนถึงผู้มีอำนาจพิจารณาหรืออนุญาต การลาอุปสมบทของผู้ฟ้องคดีจึงชอบแล้ว ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา รองประธานสภา และสมาชิกสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๒๓ นั้น กำหนดให้ใช้บังคับระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม หมายความว่า การลาดังกล่าวนั้นต้องไม่ขัดกับกฎหมายหรือระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการลาของคณะผู้บริหารท้องถิ่นฯ มิเช่นนั้นจะทำให้ระเบียบอื่นที่มีผลบังคับใช้โดยอนุโลมมายกเว้นระเบียบ หรือกฎหมายที่ต้องการบัญญัติให้มีผลบังคับโดยตรงกับผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น เมื่อมีบทบัญญัติของกฎหมายให้การอุปสมบทเป็นพระภิกษุเป็นลักษณะต้องห้ามทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสิ้นสุดลง ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๓๐ เรื่อง การลาอุปสมบทจึงไม่อาจนำมาใช้บังคับในกรณีนี้ได้ แม้จะมีการอนุญาตให้ลาโดยถูกต้องจากรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ก็ไม่อาจฟังได้ว่ากรณีที่ผู้ฟ้องคดีได้ไปอุปสมบท

สำเนาถูกต้อง

(นายกิตติรัตน์ นพตลุง)

พนักงานคดีปกครอง 3

- ๘ ก.พ. ๒๕๔๕

เป็นพระภิกษุแล้วจะทำให้ไม่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดกระบี่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ ศาลพิเคราะห์แล้วเห็นว่า คดีนี้ข้อเท็จจริงเป็นที่รับกันว่าผู้ฟ้องคดีได้อุปสมบทเป็นภิกษุในระหว่างเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่จริง และผู้ถูกฟ้องคดีได้ให้การว่า ได้ทำการสอบสวนแล้วจึงมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่ โดยผู้ฟ้องคดีมิได้ปฏิเสธข้อเท็จจริงนี้ จึงฟังได้ว่าก่อนมีคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการสอบสวนแล้ว เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการสอบสวนแล้วและมีคำสั่งดังกล่าว โดยอาศัยเหตุดังกล่าวข้างต้นในข้อพิจารณาประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลจึงพิพากษายกฟ้อง

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายกมล สกลเดชา
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองกลาง

นายอนุวัฒน์ ธาราแสวง
ตุลาการศาลปกครองกลาง

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายสมิง พรตระกูลพิพัฒน์

สำเนาถูกต้อง

นายกิตติรัตน์ นพคุณ
พนักงานคดีปกครอง 3

6 ก.พ. 2545